

En nær himmelsk opplevelse

Det er når vi er kommet til banens halfwayhouse ved det 10. hullet at min kone utbryter; denne banen er da helt fantastisk! Ikke at hun har spesielt god greie på banedesign, men hun elsker storslåtte natur-opplevelser, og det får hun på Adamstal Golf Club – i fullt monn. Selv har jeg gått og gjort notater og var begynt å gå tom for superlativer når jeg mottar meldingen fra min kone. Jeg konkluderer med at begrepet fantastisk er fullt ut dekkende for denne banen og dens omgivelser.

TEKST: LOUIS RØREN // FOTO: ADAMSTAL GOLF CLUB

Vi befinner oss en times kjøretur sørvest for Wien, i en trang dal omgitt av høye skogkledde fjell. Et sted jeg ville forsverget at det umulig kunne bygges en golfbane. Aller minst en golfbane som hører hjemme i toppskiktet av europeiske golfbaner – rangert topp 100 i de fleste målinger og nummer to i Østerrike, hvor det fins rundt 160 golfbaner.

GOLF CLUB ADAMSTAL

Banens fulle navn er Adamstal Golfclub Franz Wittmann. Franz Wittmann er en kjent sportsmann i Østerrike. Han er blant mye annet 12 ganger østerriksk rallymester fra 1970 og -80 tallet. I 1987 sogar rallyverdensmester i New Zealand, hvor han også begynte å spille golf på den tiden. Han vokste opp i Ramsau, som er det området vi nå befinner oss i. Som så mange av oss ble han umiddelbart bitt av golfbasillen i 1987. Og allerede i 1995 anla han en 9-hulls golfbane i Adamstal-dalen, like ved sitt hjemsted. 9-hulls banen holdes fortsatt i hevd under navnet Wallerbach, og deler klubbhus med hovedbanen.

Men hans drøm var alltid å få anlagt en fullverdig 18-hulls bane i samme område. Noe som for de aller, aller fleste må ha fortonet seg som galskap – eller en umulighet tatt i betraktning

den lokale topografien, og det relativt begrensede området som familien eide i den trange dalen. Franz Wittman var imidlertid besatt av tanken, og etter mye og bevisst leting kom han i kontakt med den kanadisk/irske banedesigneren Jeff Howes. Jeff Howes hadde gått sin lære i Jack Nicklaus Design Group, og hadde jobbet med tilsvarende utfordringer i kanadiske og amerikanske fjellområder.

Etter grundige undersøkelser i det aktuelle fjellområdet ble de enige om mulige traseer, hvilket innebar at Wittmann måtte leie tilleggsarealer fra en lokal munkeorden. Dette var heller ikke problemfritt, men Wittmanns visjon og gjennomføringsvilje overvant alle hindringer – og mange takker ham for det i dag.

GOLFBANEN

9-hulls banen Wallerbach ligger i bunnen av dalen uten de store høydeforskjellene, med kun et par unntak. Første utslag og 9. greenen ligger i umiddelbar tilknytning til det sjarmerende klubbhuset som betjener begge banene. Banen er velgjort og utfordrende nok som en oppvarmingsrunde før den store svenneprøven.

Hovedbanen begynner pent og pyntelig i bunnen av dalen, langs elven som går der, med et flatt og inviterende par4 hull. Deretter krysser vi elven og veien, og begynner vår suksessive klatring mot banens høyeste punkt som ligger nær

DET ER NÅR VI BEGYNNER NEDSTIGNINGEN AT DET BLIR SKIKKELIG DRAMATISK. FLERE AV NEDKJØRSLENE GÅR TROLLSTIGEN EN HØY GANG.

Det hyggelige klubbhuset bak 9. green på Wallenbach banen.

Banens 10. og 11. hull.

200 meter der oppe et sted – en alvorlig høydeforskjell for en golfbane, som likevel viser seg å ikke være spesielt plagsomt. Flere steder er det imidlertid relativt langt mellom hullene og stedvis bratt opp og ned, så golfbil er nok å anbefale for de aller fleste.

Som naturlig er i en slik topografi, er det sjelden å se andre fairwayer enn de vi spiller på. Derimot ser vi masse skog, høye fjell og bratte fjellsider som omgir oss i alle retninger. Noen spredte bosetninger i fjellskråningene her og der. Men til tross for at vi beveger oss oppover i fjell-sidene er det få hull der vi spiller i utpreget motbakke. Ulogisk nok er det faktisk som om det er flere av hullene som går i nedoverbakke også på den første 9-hulls sløyfen. Hull 10 ligger på banenes høyeste punkt. Der hilser vi på bane-

eierens svigermor som betjener banens halfway-house, og har sin egen bolig et stykke nede i lia.

Det er når vi begynner nedstigningen at det blir skikkelig dramatisk. Flere av nedkjørlene går Trollstigen en høy gang, og flere av hullene har vesentlige høydeforskjeller fra tee til green, men uten at det noen steder blir parodisk.

HULL 19

Ikke før vi kommer til det 19. hullet. Ja, det 19. Dette er lagt som en passende finale for vennegjengene som ennå ikke har klart å avgjøre hvem som skal betale for kveldens middag eller har avgjort innlagte konkurranse. Hullet ligger i nedstigningen fra det 18. som er et laaangt par 3 uten høydeforskjell fra tee til green. På det 19. derimot, et relativt kort par 3, står du høyt

Hull 10.-

JEG FØLER IMIDLERTID EN SPESIELL TAKKNEMLIGHET FOR Å HA FÅTT SPILLE DENNE HØYST SPEKTAKULÆRE BANEN. EN BANE SOM BOKSTAVELIG TALT HAR TATT MEG OVER DYPE DALER OG TIL UANTE HØYDER.

////////////////////////////////////

hevet over en liten green som enkelt skiller de gode spillerne fra de dårligere, og derved gir en rettferdig avslutning for de med behov.

THE LEADING GOLF COURSES

Selv er jeg ganske utladet da jeg går av 18. – som en unnskyldning for det elendige resultatet på hull 19! Jeg føler imidlertid en spesiell takknemlighet for å ha fått spille denne høyst spektakulære banen, en bane som bokstavelig talt har tatt meg over dype daler og til uante høyder, toppet av en ekstraordinær naturopplevelse som jeg unner en hver som vet å sette pris på den slags.

I etterkant ser jeg at banen er innlemmet som medlem i organisasjonen som benevnes «The Leading Golf Courses», hvor den er gitt 9,2 poeng av maksimum 10. Jeg er enig i bedømmelsen.

Banen måler 5919 meter fra bakerste tee med par 70, 5582 meter fra gul tee, 4807 for damer og sympatiske 4414 meter (oransje) for damer som kanskje ellers vil føle høydeforskjeller intimiderende. Et relativt trangt treningsområde finnes like ved klubbhuset. Hovedbanen har fem utslagssteder på alle hullene, og det faktum at Challenge Touren har spilt her flere ganger i løpet av de siste ti årene bare bekrefter banens kvaliteter.

TRIVELIG OVERNATTING

Tilbake i det lille, men hyggelige klubbhuset fra år 1900, inntar vi et fortreffelig måltid på uteterrassen, før vi blir henvist til vårt hyggelige rom for natten. Det fins fire rom i det gamle klubbhuset, men like over veien og elven ble seks nye komfortable rom innviet i 2014 og det er her vi blir innkvartert. Et komfortabelt og trivelig alternativ om overnatting er aktuelt. Denne banen er verdt en reise til Østerrike i seg selv. Men der fins flere attraktive baner i Wien's nærområde for dem med høydeskrekk. ❄

VERDT Å VITE:

////////////////////////////////////

Great Golf valgte å fly med Austrian Air/Tyrolean Airways for ca kr1500.- t/r. Golfbag inkludert. Flytid ca 2.5 time. Det kan også være verdt å sjekke prisene på SAS og Norwegian. Greenfee på Adamstal Golf Course på ukedager €80/ helgedager €95/ €65/€80 etter kl 14.30 og før kl 09.00. Avstand fra Wien's internasjonale flyplass er ca seks mil eller én times kjøring i normal trafikk – men for all del bruk GPS da destinasjonen er noe utenfor allfarvei. www.adamstal.at / info@adamstal.at